

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 67

Vydána dne 8. července 1964

Cena 80 hal.

OBSAH:

157. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích
158. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou
159. Vládní nařízení o udělování čestných titulů „zasloužilý člen České filharmonie“ a „zasloužilý pracovník České filharmonie“
160. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby
161. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb

157

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. června 1964

o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

Dne 18. dubna 1961 byla ve Vídni sjednána a jménem Československé socialistické republiky podepsána Vídeňská úmluva o diplomatických stycích.

S Úmluvou o diplomatických stycích vyslovila vláda souhlas dne 7. března 1962 a Národní shromáždění dne 6. března 1963. President republiky Úmluvu ratifikoval dne 27. března 1963.

Československá ratifikační listina k Úmluvě

o diplomatických stycích byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů — depozitáře Úmluvy — dne 24. května 1963.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 51, odstavce 1) dne 25. dubna 1964 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

VÍDEŇSKÁ ÚMLUVA O DIPLOMATICKÝCH STYCÍCH

Státy, které jsou stranami této Úmluvy,

připomínajíce, že lid všech zemí uznával z dávných dob postavení diplomatických zástupců,

majíce na zřeteli cíle a zásady Charty Spojených národů týkající se svrchované rovnosti států, udržení mezinárodního míru a bezpečnosti a podpory přátelských vztahů mezi národy,

věříce, že mezinárodní úmluva o diplomatických stycích, výsadách a imunitách přispěje k rozvoji přátelských vztahů mezi národy, bez ohledu na

rozdílnosti v jejich ústavním a společenském zřízení,

uvědomujícíce si, že účelem takových výsad a imunit není prospěch jednotlivce, nýbrž zajištění účinného výkonu funkcí diplomatických misí představujících státy,

potvrzujícíce, že pravidla obyčejového mezinárodního práva budou i nadále řídit otázky, jež nejsou výslovně upraveny ustanoveními této Úmluvy,

se dohodly o tomto:

Článek 1

Pro účely této Úmluvy následující výrazy budou mít tento význam:

- a) „šéf mise“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- b) „členy mise“ se rozumí šéf mise a členové personálu mise;
- c) „členy personálu mise“ se rozumí členové diplomatického personálu, administrativního a technického personálu, jakož i služebního personálu mise;
- d) „diplomatický personál“ se skládá z členů personálu mise, kteří mají diplomatické hodnosti;
- e) „diplomatický zástupce“ je šéf mise nebo člen diplomatického personálu mise;
- f) „členy administrativního a technického personálu“ se rozumějí členové personálu mise, kteří jsou zaměstnáni v administrativních nebo technických službách mise;
- g) „členy služebního personálu“ se rozumí členové personálu mise, kteří jsou zaměstnáni v domácích službách mise;
- h) „soukromá služebná osoba“ je osoba, která je zaměstnána v domácích službách člena mise a která není zaměstnancem vysílajícího státu;
- i) „místnostmi mise“ se rozumí budovy nebo části budov a pozemky k nim přilehlé, bez ohledu na vlastnictví, jsou-li používány pro účely mise, včetně rezidence šéfa mise.

Článek 2

Zřízení diplomatických styků mezi státy a stálých diplomatických misí se děje vzájemnou dohodou.

Článek 3

1. Funkcí diplomatické mise je mimo jiné:

- a) zastupovat vysílající stát ve státě přijímajícím;
- b) chránit zájmy vysílajícího státu a jeho příslušníků ve státě přijímajícím v rozsahu dovoleném mezinárodním právem;
- c) vést jednání s vládou přijímajícího státu;
- d) zjišťovat všemi zákonnými prostředky podmínky a vývoj v přijímajícím státě a podávat o nich zprávy vládě vysílajícího státu;
- e) podporovat přátelské vztahy mezi vysílajícím a přijímajícím státem a rozvíjet jejich hospodářské, kulturní a vědecké styky.

2. Nic v této Úmluvě nebude vykládáno jako překážka pro výkon konzulárních funkcí ze strany diplomatické mise.

Článek 4

1. Vysílající stát se musí ujistit, že přijímající stát udělil a g r é m e n t osobě, kterou zamýšlí pověřit jako šéfa mise v tomto státě.

2. Přijímající stát není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody, pro které odmítl udělit a g r é m e n t.

Článek 5

1. Vysílající stát může, poté když řádně uvědomil příslušné přijímající státy, podle okolností pověřit šéfa mise nebo jmenovat jakéhokoli člena diplomatického personálu ve více než jednom státě, jestliže žádný z přijímajících států nevznese výslovné námitky.

2. Pověřil-li vysílající stát téhož šéfa mise v jednom nebo více dalších státech, může v každém státě, kde šéf mise nemá své stálé sídlo, zřídit diplomatickou misi, řízenou c h a r g é d' a f f a i r e s a d i n t e r i m.

3. Šéf mise nebo kterýkoliv člen diplomatického personálu mise může vystupovat jako zástupce vysílajícího státu při jakékoliv mezinárodní organizaci.

Článek 6

Dva nebo více států může pověřit tutéž osobu jako šéfa mise v jiném státě, jestliže přijímající stát nevznese námitky.

Článek 7

S výhradou ustanovení článků 5, 8, 9 a 11 může vysílající stát volně jmenovat členy personálu mise. V případě vojenských, námořních nebo leteckých přidělců si může přijímající stát vyžádat jejich jméno předem ke schválení.

Článek 8

1. Členové diplomatického personálu mise mají být v zásadě občany vysílajícího státu.

2. Členové diplomatického personálu mise nesmějí být jmenováni z řad občanů přijímajícího státu, s výjimkou, kdy k tomu tento stát dá souhlas, jenž může být kdykoliv odvolán.

3. Přijímající stát si může vyhradit totéž právo ve vztahu k občanům třetího státu, kteří zároveň nejsou občany vysílajícího státu.

Článek 9

1. Přijímající stát může kdykoliv a bez povinnosti uvést důvody pro své rozhodnutí oznámit vysílajícímu státu, že šéf mise nebo kterýkoliv člen diplomatického personálu mise je p e r s o n a n o n g r a t a anebo že kterýkoliv jiný člen personálu mise je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle okolností buď odvolá tuto osobu anebo ukončí její funkci na misi. Osoba může být prohlášena za n o n g r a t a nebo za nepřijatelnou předtím, než vstoupila na území přijímajícího státu.

2. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene v rozumné době vyhovět povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku, přijímající stát může odmítnout uznat dotyčnou osobu za člena mise.

Článek 10

1. Ministerstvo zahraničních věcí přijímajícího státu nebo takové jiné ministerstvo, o němž může být dohoda, bude uvědoměno o:

- a) jmenování členů mise, jejich příjezdu a konečném odjezdu nebo o ukončení jejich funkce na misi;
- b) příjezdu a konečném odjezdu osoby náležející k rodině člena mise, a případně o skutečnosti, že osoba se stala nebo přestala být příslušníkem rodiny člena mise;
- c) příjezdu a konečném odjezdu soukromých služebných osob, které jsou v zaměstnání osob uvedených v bodě a) tohoto odstavce, a případně o skutečnosti, že opouštějí zaměstnání těchto osob;
- d) najímání a propouštění osob, které jsou trvale usídleny v přijímajícím státě, jako členů mise nebo soukromých služebných osob oprávněných k výsadám a imunitám.

2. Podle možnosti bude dáváno předchozí oznámení o příjezdu a konečném odjezdu.

Článek 11

1. Není-li zvláštní dohody o počtu členů personálu mise, může přijímající stát požadovat, aby počet personálu mise byl udržován v hranicích, které on považuje za rozumné a obvyklé, se zřetelem k okolnostem a podmínkám v přijímajícím státě a k potřebám příslušné mise.

2. Přijímající stát může rovněž v těchto mezích a bez diskriminace odmítnout přijetí úředníků určité kategorie.

Článek 12

Vysílající stát nemůže bez předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu zřídít úřadovny, jež jsou součástí mise, v jiných místech než těch, v nichž je sídlo mise.

Článek 13

1. Má se za to, že šéf mise převzal své funkce v přijímajícím státě buď jakmile odevzdal své pověřovací listiny, anebo jakmile notifikoval svůj příjezd ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo takovému jinému ministerstvu, o němž může být dohoda, byla odevzdána ověřená kopie jeho pověřovacích listin ve shodě s praxí platnou v přijímajícím státě, což bude jednotně dodržováno.

2. Pořadí při odevzdávání pověřovacích listin nebo jejich ověřené kopie je určováno datem a dobou příjezdu šéfa mise.

Článek 14

1. Šéfové misí jsou rozděleni do tří tříd a to:

- a) velvyslanci nebo nunciové pověřeni u hlav států, a jiní šéfové misí rovnocenné hodnosti;
- b) vyslanci, ministři a internunciové, pověřeni u hlav států;

c) *chargés d'affaires*, pověřeni u ministrů zahraničních věcí.

2. S výjimkou pořadí a etikety se nebude činit žádné rozlišování mezi šéfy mise s ohledem na jejich zařazení do tříd.

Článek 15

Státy se dohodnou o třídě, k níž budou náležet šéfové jejich misí.

Článek 16

1. Šéfové misí budou mít pořadí ve svých třídách podle data a doby, kdy převzali své funkce v souladu s článkem 13.

2. Změna v pověřovacích listinách šéfa mise, která neznamená změnu třídy, nemá vliv na jeho pořadí.

3. Tento článek se nedotýká jakékoliv praxe prováděné přijímajícím státem, pokud jde o pořadí zástupce Vatikánu.

Článek 17

Pořadí členů diplomatického personálu mise bude sděleno šéfem mise ministerstvu zahraničních věcí nebo takovému jinému ministerstvu, o němž může být dohoda.

Článek 18

V každém státě bude zachováván jednotný postup při přijímání šéfů misí v každé třídě.

Článek 19

1. Je-li místo šéfa mise uprázdňeno nebo nemůže-li šéf mise vykonávat své funkce, bude jako šéf mise prozatímně vystupovat *chargé d'affaires ad interim*. Jméno *chargé d'affaires ad interim* bude notifikováno buď šéfem mise nebo v případě, že tak nemůže učinit ministerstvem zahraničních věcí vysílajícího státu ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo takovému jinému ministerstvu, o němž může být dohoda.

2. V případech, kdy v přijímajícím státě není přítomen žádný člen diplomatického personálu mise, může být vysílajícím státem se souhlasem přijímajícího státu určen člen administrativního a technického personálu, který bude pověřen vedením běžných administrativních záležitostí mise.

Článek 20

Mise a její šéf mají právo vyvěšovat vlajku a státní znak vysílajícího státu na místnostech mise, čítajíc v to residenci šéfa mise, a na jeho dopravních prostředcích.

Článek 21

1. Přijímající stát buď usnadní vysílajícímu státu získání místností potřebných pro misi na svém území, v souladu se svými zákony, anebo mu pomůže opatřit umístění mise jiným způsobem.

2. Rovněž pomůže misím, v případě nutnosti, opatřit vhodné ubytování pro jejich členy.

Článek 22

1. Místnosti mise jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmí vstoupit, leda se svolením šéfa mise.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně místností mise před jakýmkoliv vniknutím nebo poškozením a k zabránění jakémukoliv rušení klidu mise nebo újme na její důstojnosti.

3. Místnosti mise, jejich zařízení a jiný majetek v nich i dopravní prostředky mise nemohou být předmětem prohlídky, rekvizice, zabavení nebo exekuce.

Článek 23

1. Vysílající stát a šéf mise jsou osvobozeni od všech daní a dávek, celostátních, oblastních nebo místních, pokud jde o místnosti mise, jejichž jsou vlastníky nebo nájemci, ledaže se jedná o poplatky představující úplatu za služby skutečně prokázané.

2. Vynětí ze zdanění uvedené v tomto článku se nevztahuje na takové daně a dávky, jež mají být podle zákonů přijímajícího státu placeny osobami, vstupujícími do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo šéfem mise.

Článek 24

Archívy a písemnosti mise jsou nedotknutelné kdykoliv a kdekoliv se nalézají.

Článek 25

Přijímající stát všemožně usnadní výkon funkcí mise.

Článek 26

S výhradou zákonů a nařízení týkajících se oblastí, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, zajistí přijímající stát všem členům mise svobodu pobytu a cestování na svém území.

Článek 27

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodné spojení mise ke všem oficiálním účelům. Při spojení s vládou, jakož i s ostatními misemi a konzuláty vysílajícího státu ať jsou kdekoliv, může mise použít všech vhodných sdělovacích prostředků, čítajíc v to diplomatické kurýry a kodované nebo šifrované zprávy. Mise však může zřídit a používat radiostanici pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence mise je nedotknutelná. Pod úřední korespondencí se rozumí veškerá korespondence mající vztah k misi a jejím funkcím.

3. Diplomatičká pošta nesmí být otevřena ani zadržena.

4. Zásilky představující diplomatickou poštu musí být opatřeny zřetelným vnějším označením, že jde o diplomatickou poštu a mohou obsahovat pouze diplomatické písemnosti nebo předměty určené k úřednímu použití.

5. Diplomatičký kurýr, který bude vybaven úředním dokumentem označujícím jeho postavení a počet zásilek představujících diplomatickou poštu, bude chráněn přijímajícím státem při výkonu svých funkcí. Požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být žádným způsobem zatčen ani zadržen.

6. Vysílající stát nebo mise mohou určovat diplomatické kurýry a d. h. o. c. V takových případech bude rovněž použito ustanovení odstavce 5 tohoto článku s tím, že imunity v něm vyjmenované se přestanou aplikovat jakmile takový kurýr odevzdal na místo určení svěřenou mu diplomatickou poštu.

7. Diplomatičká pošta může být svěřena kapitánu civilního letadla přistávajícího na dovoleném vstupním letišti. Kapitán bude vybaven úředním dokumentem označujícím počet zásilek představujících diplomatickou poštu, avšak nebude považován za diplomatického kurýra. Mise může poslat jednoho ze svých členů, aby převzal přímo a volně diplomatickou poštu od kapitána letadla.

Článek 28

Poplatky a dávky vybírané misí v rámci výkonu jejich úředních povinností jsou vyňaty ze zdanění.

Článek 29

Osoba diplomatického zástupce je nedotknutelná. Diplomatičký zástupce nesmí být žádným způsobem zatčen nebo zadržen. Přijímající stát s ním bude jednat s náležitou úctou a učiní všechna vhodná opatření, aby zabránil každému útoku proti jeho osobě, svobodě nebo důstojnosti.

Článek 30

1. Soukromé obydlí diplomatického zástupce požívá stejné nedotknutelnosti a stejné ochrany jako místnosti mise.

2. Jeho písemnosti, korespondence a s výjimkou ustanovení odstavce 3 článku 31 i jeho majetek požívají rovněž nedotknutelnosti.

Článek 31

1. Diplomatičký zástupce je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jeho jurisdikce civilní a správní, s výjimkou případů, že:

- a) o žalobu věcnou týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže ji vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely mise;
- b) o žalobu týkající se dědictví, v němž je diplomatický zástupce vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba a nikoliv jako zmocněnec vysílajícího státu;
- c) o žalobu týkající se jakéhokoli svobodného povolání nebo obchodní činnosti, jež diplomatický zástupce vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí.

2. Diplomatický zástupce není povinen vypovídat jako svědek.

3. Diplomatický zástupce nepodléhá exekučním opatřením, vyjma v případech uvedených pod písmeny a), b), a c) odstavce 1 tohoto článku a jestliže exekuce může být provedena, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

4. Vynětí diplomatického zástupce z jurisdikce přijímajícího státu neznámá jeho vynětí z jurisdikce státu vysílajícího.

Článek 32

1. Vysílající stát se může zříci vynětí z jurisdikce diplomatických zástupců a osob požívajících imunity podle článku 37.

2. Zřeknutí musí být vždy učiněno výslovně.

3. Zahájí-li řízení diplomatický zástupce nebo osoba požívající imunity podle článku 37, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o vstřícné pohledávky přímo související s hlavní žalobou.

4. O zřeknutí se vynětí z jurisdikce ve věcech civilních nebo administrativních se nemá za to, že zahrnuje zřeknutí imunity co do exekučního výkonu rozsudku, pro nějž je nutné zvláštní zřeknutí se.

Článek 33

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku je diplomatický zástupce vyňat z ustanovení o sociálním zabezpečení, jež mohou platit v přijímajícím státě, pokud jde o služby vykonávané pro vysílající stát.

2. Vynětí stanovené v odstavci 1 tohoto článku se rovněž vztahuje na soukromé služební osoby, zaměstnané výlučně diplomatickým zástupcem, za podmínky:

- a) že nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nejsou trvale usídlené;
- b) že jsou podrobeny ustanovením o sociálním zabezpečení, jež mohou platit ve vysílajícím státě nebo ve třetím státě.

3. Diplomatický zástupce, jenž zaměstnává osoby, na něž se nevztahuje vynětí stanovené v odstavci 2 tohoto článku, je povinen plnit povinnosti uložené zaměstnavatelům ustanoveními o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Vynětí stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nebrání v dobrovolné účasti na sociálním zabezpečení přijímajícího státu, pokud je taková účast tímto státem dovolena.

5. Ustanovení tohoto článku se nedotýkají dvoustranných nebo mnohostranných ujednání o sociálním zabezpečení dříve sjednaných a nebrání sjednání takových ujednání v budoucnu.

Článek 34

Diplomatický zástupce je osvobozen od všech daní a dávek, osobních nebo věcných, celostátních, oblastních nebo místních, s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle obsaženy v ceně zboží nebo služeb;
- b) daní a dávek ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, ledaže je vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely mise;
- c) pozůstalostních, nástupnických nebo dědických poplatků vybíraných přijímajícím státem s výhradou ustanovení odstavce 4 článku 39;
- d) daní a dávek ze soukromých příjmů, které mají svůj pramen na území přijímajícího státu, a kapitálových daní z investic vložených do obchodních podniků v přijímajícím státě;
- e) poplatků vybíraných jako úplata za zvláštní služby skutečně prokazané;
- f) registračních, soudních, hypotečních a kolovacích poplatků v souvislosti s nemovitostmi, s výhradou ustanovení článku 23.

Článek 35

Přijímající stát osvobodí diplomatické zástupce ode všech osobních služeb, ode všech veřejných služeb jakéhokoli druhu a ode všech vojenských povinností takových, jako jsou povinnosti spojené s rekvizicemi, vojenskými příspěvky a ubytovací povinnosti.

Článek 36

1. V souladu se zákony a předpisy, jež může vydat, přijímající stát dovolí dovést a poskytnout vynětí ze všech celních dávek, daní a souvisejících s tím poplatků, jiných než poplatků za skladování, odvoz a podobné služby:

- a) u předmětů určených pro úřední potřebu mise;
- b) u předmětů určených k osobní potřebě diplomatického zástupce nebo členů jeho rodiny tvořících součást jeho domácnosti, čítajíc v to věci určené pro jeho zařízení.

2. Osobní zavazadlo diplomatického zástupce nepodléhá celní prohlídce, ledaže jsou vážné důvody k domněnce, že obsahuje předměty, které nepožívají osvobození uvedeného v odstavci 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony nebo upraven karanténními předpisy přijímajícího státu. Taková prohlídka bude provedena jen v přítomnosti diplomatického zástupce nebo jeho zmocněnce.

Článek 37

1. Členové rodiny diplomatického zástupce, tvořící součást jeho domácnosti, požívají, nejsou-li občany přijímajícího státu, výsad a imunit zmíněných v článcích 29 až 36.

2. Členové administrativního a technického personálu, spolu se členy svých rodin, kteří tvoří součást jejich domácnosti, požívají, nejsou-li ob-

čany přijímacího státu nebo nejsou-li v něm trvale usídleni, výsad a imunit zmíněných v člancích 29 až 35 s výjimkou, že vynětí z civilní a administrativní jurisdikce přijímacího státu, zmíněné v odstavci 1 článku 31, se nebude vztahovat na činnost vykonávanou mimo rámec jejich povinností. Požívají rovněž výsad zmíněných v článku 36, odstavce 1, pokud jde o předměty dovážené v době jejich prvního zařízení.

3. Členové služebního personálu mise, kteří nejsou občany přijímacího státu nebo v něm trvale nesídlí, požívají imunity, pokud jde o činnost vykonávanou v rámci jejich povinností, jsou osvobozeni od daní a dávek z odměny, kterou dostávají z důvodu svého zaměstnání a požívají vynětí zmíněného v článku 33.

4. Soukromé služební osoby ve službách členů mise, nejsou-li občany přijímacího státu nebo nejsou-li v něm trvale usídleny, jsou osvobozeny od daní a dávek z odměny, kterou dostávají z důvodu svého zaměstnání. Avšak přijímací stát musí nad těmito osobami vykonávat svou jurisdikci tak, aby nedošlo k nevhodnému zasahování do výkonu funkcí mise.

Článek 33

1. Kromě jiných výsad a imunit, jež mu mohou být poskytnuty přijímacím státem, diplomatický zástupce, který je občanem tohoto státu nebo v něm trvale sídlí, požívá pouze vynětí z jurisdikce a nedotknutelnost, pokud jde o oficiální činnost vykonávanou při plnění jeho funkcí.

2. Ostatní členové personálu mise a soukromé služební osoby, které jsou občany přijímacího státu nebo v něm trvale sídlí, požívají výsad a imunit toliko v rozsahu, jež připustí přijímací stát. Avšak přijímací stát musí vykonávat nad těmito osobami svou jurisdikci tak, aby nedošlo k nevhodnému zasahování do výkonu funkcí mise.

Článek 39

1. Každá osoba, která má nárok na výsady a imunity, b. de jich požívat, jakmile vstoupí na území přijímacího státu, aby nastoupila své místo, anebo, je-li už na jeho území, jakmile její jmenování bude notifikováno ministerstvu zahraničních věcí nebo jinému ministerstvu, o kterém může být dohoda.

2. Když skončí funkce osoby požívající výsad a imunit, skončí tyto výsady a imunity obvykle v okamžiku, kdy tato osoba opustí zemi, anebo po uplynutí rozumné doby, ve které tak má učinit, avšak potrvají až do této doby i v případě ozbrojeného konfliktu. Imunita však trvá, pokud jde o činy, které tato osoba podnikla při výkonu svých funkcí jakožto člen mise.

3. V případě smrti člena mise, požívají členové jeho rodiny nadále výsad a imunit, k nimž jsou oprávněni, až do uplynutí rozumné doby, ve které mají opustit zemi.

4. Zemře-li člen mise, který není občanem přijímacího státu nebo v něm trvale nesídlí, anebo člen jeho rodiny, který tvoří součást jeho domácnosti, povolí přijímací stát odvezení movitého majetku zemřelého, s výjimkou majetku, který byl získán v zemi a jehož vývoz byl zakázán v době úmrtí. Pozůstalostní, nástupnické a dědické poplatky nebudou vybírány z movitého majetku, který byl na území přijímacího státu pouze v důsledku přítomnosti zemřelého tam jakožto člena mise, nebo jakožto příslušníka rodiny člena mise.

Článek 40

1. Projíždí-li diplomatický zástupce územím nebo je na území třetího státu, který mu poskytl vízum, v případě, že se vízum vyžaduje, aby nastoupil nebo se vrátil na své místo, nebo vracel-li se do své země, třetí stát mu zajistí nedotknutelnost a takové ostatní imunity, potřebné k zajištění jeho průjezdu nebo návratu. Totéž platí pro členy jeho rodiny požívající výsad a imunit, kteří doprovázejí diplomatického zástupce nebo cestují odděleně za ním anebo se vrací do své země.

2. Při okolnostech podobných těm, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, třetí státy nebudou bránit členům administrativního a technického nebo služebního personálu mise a členům jejich rodin v průjezdu svým územím.

3. Třetí státy poskytnou úřední korespondenci a jiným úředním sdělením, procházejícím jejich územím, včetně sdělení kódovaných nebo šifrovaných, stejnou volnost a ochranu, jaká je poskytována přijímacím státem. Poskytnou diplomatickým kurýrům, jimž byla udělena víza, je-li jich zapotřebí, a diplomatické poště v průjezdu stejnou nedotknutelnost a ochranu jakou je povinen poskytnout přijímací stát.

4. Povinnosti třetích států uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku se vztahují také na osoby uvedené v těchto odstavcích a na úřední sdělení a diplomatickou poštu, jejichž přítomnost na území třetího státu je způsobena vyšší mocí.

Článek 41

1. S výhradou svých výsad a imunit mají všechny osoby, požívající takových výsad a imunit, povinnost dbát zákonů a předpisů přijímacího státu. Jsou rovněž povinny nevměšovat se do vnitřních záležitostí tohoto státu.

2. Všechna úřední jednání s přijímacím státem, jimiž je mise pověřena státem vysílajícím, budou vedena s ministerstvem zahraničních věcí přijímacího státu nebo jiným ministerstvem, o kterém může být dohoda, anebo jejich prostřednictvím.

3. Místností mise nesmí být používáno způsobem neslučitelným s funkcemi mise, jak jsou stanoveny touto Úmluvou nebo jinými pravidly obecného mezinárodního práva anebo zvláštními dohodami platnými mezi státem vysílajícím a přijímacím.

Článek 42

Diplomatický zástupce nebude v přijímajícím státě provozovat pro osobní prospěch žádné zaměstnání nebo obchodní činnost.

Článek 43

Funkce diplomatického zástupce končí mimo jiné:

- a) sdělením vysílajícího státu přijímajícímu státu, že funkce diplomatického zástupce skončila;
- b) sdělením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že podle odstavce 2 článku 9, odmítá uznávat diplomatického zástupce jako člena mise.

Článek 44

Přijímající stát musí i v případě ozbrojeného konfliktu poskytnout osobám požívajícím výsad a imunit, pokud nejsou příslušníky přijímajícího státu, a členům rodin těchto osob bez ohledu na jejich příslušnost, výhody umožňující jim odjet jak možno nejdříve. Zejména jim musí dát v případě potřeby k dispozici dopravní prostředky nutné pro jejich dopravu a dopravu jejich majetku.

Článek 45

V případě přerušení diplomatických styků mezi dvěma státy, nebo byla-li mise trvale nebo dočasně odvolána:

- a) přijímající stát musí, i v případě ozbrojeného konfliktu respektovat a chránit místnosti mise spolu s jejím majetkem a archívy;
- b) vysílající stát může svěřit opatrování místností mise spolu s jejím majetkem a archívy třetímu státu, přijatelnému přijímajícímu státu;
- c) vysílající stát může svěřit ochranu svých zájmů a zájmů svých příslušníků třetímu státu, přijatelnému přijímajícímu státu.

Článek 46

Vysílající stát může s předchozím souhlasem státu přijímajícího a na žádost třetího státu, který nemá zastoupení v přijímajícím státě, převzít dočasnou ochranu zájmů třetího státu a jeho příslušníků.

Článek 47

1. Při použití ustanovení této Úmluvy nebude přijímající stát činit rozdílu mezi jednotlivými státy.

2. Za diskriminace se však nepovažuje:

- a) jestliže přijímající stát aplikuje některé z ustanovení této Úmluvy omezeně v důsledku omezené aplikace tohoto ustanovení vůči jeho misi ve vysílajícím státě;
- b) jestliže na základě zvyklosti nebo dohody si státy vzájemně poskytují příznivější zacházení než je požadováno ustanoveními této Úmluvy.

Článek 48

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členským státům Organizace spojených národů nebo některé odborné organizace nebo účastníkům Statutu Mezinárodního soudního dvora, a jakémukoliv jinému státu, který bude vyzván Valným shromážděním Organizace spojených národů, aby se stal stranou Úmluvy, a to: do 31. října 1961 u Společného ministerstva zahraničních věcí Rakouska a poté, do 31. března 1962 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

Článek 49

Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 50

Tato Úmluva bude otevřena k přístupu kterémukoliv státu, jenž náleží do některé ze čtyř kategorií uvedených v článku 48. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 51

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po datu uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který ratifikuje Úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí Úmluva v platnost třicátého dne po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 52

Generální tajemník Organizace spojených národů bude informovat všechny státy náležející do některé ze čtyř kategorií uvedených v článku 48:

- a) o podpisech této Úmluvy a o uložení ratifikačních listin a listin o přístupu podle článku 48, 49 a 50;
- b) o datu, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost podle článku 51.

Článek 53

Originál této Úmluvy, jehož anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, jenž zašle její ověřené kopie všem státům, náležejícím do některé ze čtyř kategorií uvedených v článku 48.

Na důkaz čehož níže podepsaní zmocněnci, byvše k tomu řádně zmocnění svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Vídni dne osmnáctého dubna roku tisíc devět set šedesát jedna.

158

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 2. července 1964

o Dohodě o leteckých službách mezi

Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou

Dne 18. prosince 1961 byla v Praze podepsána Dohoda o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou.

Výměnou nót obou stran vstoupila Dohoda podle svého článku 17 v platnost dnem 18. ledna 1964.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

o leteckých službách mezi

Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Guinejské republiky přejíce si podporovat civilní leteckou dopravu mezi územím obou zemí a přes tato území a přihlížejíce k tomu, že obě jsou stranami Úmluvy o mezinárodním civilním letectví podepsané v Chicagu dne 7. prosince 1944, dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany si poskytují práva stanovená v této Dohodě za účelem zřízení a provozování dohodnutých leteckých služeb na tratích uvedených v Příloze. Tyto služby mohou být zahájeny ihned nebo později podle přání smluvní strany, které se tato práva poskytují.

Článek 2

1. Každá smluvní strana bude mít právo určit letecký podnik k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Jakmile druhá smluvní strana obdrží toto určení, poskytne bez průtahů určenému leteckému podniku příslušné provozní oprávnění, avšak s výhradou ustanovení odstavce 3 a 4 tohoto článku.

3. Letecké úřady jedné smluvní strany mohou požadovat, aby určený letecký podnik druhé smluvní strany byl způsobilý k plnění podmínek předepsaných zákony a předpisy, které se obvykle uplatňují při provozování mezinárodních leteckých služeb.

4. Každá smluvní strana bude mít právo odmítnout určení leteckého podniku a odepřít nebo odvolat provozní oprávnění leteckého podniku nebo uložit v poskytnutém oprávnění takové podmínky, jaké považuje za nutné, nebude-li přesvědčena, že převážná část vlastnictví a skutečné řízení určeného leteckého podniku patří druhé smluvní straně nebo jejím příslušníkům, nebo v případě, že se urče-

ný letecký podnik neřídí jejími zákony a předpisy nebo jinak neplní podmínky stanovené v této Dohodě. Toto opatření bude provedeno jen po předchozím jednání s druhou smluvní stranou.

Článek 3

1. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, vztahující se na vstup na její území nebo výstup letadel provozujících mezinárodní lety nebo na provoz těchto letadel na jejím území, budou se vztahovat na letadla určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

2. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, vztahující se na vstup na její území nebo výstup cestujících, posádek, pošty nebo nákladu, jako jsou předpisy o vstupu, odbavení, přistěhovalectví, clu a karanténě, musí být dodržovány při vstupu, výstupu a provozu na území této smluvní strany, pokud jde o cestující, posádky nebo náklad letadel určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

3. Cestující, kteří jen projíždějí územím jedné smluvní strany, budou podrobeni pokud možno zjednodušené kontrole. Zavazadla a zboží, které jsou v tranzitu, budou osvobozena od cla, inspekčních a jiných poplatků.

Článek 4

1. Letadla určeného leteckého podniku jedné smluvní strany užívaná v provozu mezinárodních leteckých služeb, jakož i pohonné hmoty, mazací oleje, obvyklé vybavení letadel, náhradní součástky a zásoby na palubě letadel určené k výlučnému použití v těchto letadlech jsou při příletu na území druhé smluvní strany nebo při svém odletu osvobozeny od cla a inspekčních poplatků, i kdy budou použity nebo spotřebovány těmito letadly a v těchto letadlech za letu nad zmíněným územím.

2. S pohonnými hmotami, mazacími oleji, obvyklým vybavením letadel, náhradními součástkami a palubními zásobami, které budou dovezeny na území jedné smluvní strany nebo na tomto území vzaty na palubu letadla určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany a které mají být výlučně použity pro letadla této druhé smluvní strany, se bude zacházet pokud jde o clo, inspekční poplatky nebo podobné vnitrostátní dávky a poplatky neméně výhodně než v případě, jde-li o cizí letecké podniky, které provozují podobné mezinárodní služby.

3. Pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, obvyklé vybavení letadel a palubní zásoby určené pro použití při dohodnutých službách mohou být uskladněny na letištích, na která létá určený letecký podnik.

4. Předměty osvobozené od celních poplatků podle odst. 1 nesmí být vyloženy bez souhlasu celních úřadů druhé smluvní strany. Nemohou-li být použity nebo spotřebovány, musí být znovu vyvezeny a do doby vyvezení zůstávají k dispozici určenému leteckému podniku, avšak pod dohledem celních úřadů a v žádném případě nemohou být dále postoupeny.

Článek 5

Každá ze smluvních stran může uložit nebo povolit uložení patřičných a přiměřených dávek za užívání letišť a ostatních zařízení s výhradou, že tyto dávky nebudou vyšší než dávky placené jiným cizím leteckým podnikem provozujícím podobné mezinárodní letecké služby.

Článek 6

1. Určený letecký podnik jedné smluvní strany je povinen přizpůsobit svoji finanční a obchodní činnost na území druhé smluvní strany jejím zákonům a předpisům.

2. Každá smluvní strana s výhradou vzájemnosti povolí, aby určený letecký podnik druhé smluvní strany převáděl na své ústředí příjmy vyplývající z letecké dopravy.

Článek 7

Určený letecký podnik každé smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál nutný k řádnému provozování svých služeb.

Článek 8

1. Určený letecký podnik jedné smluvní strany požívá při provozování dohodnutých služeb těchto oprávnění:

- a) vykládat na území druhé smluvní strany cestující, poštu a zboží naložené na území svého státu;
- b) nakládat na území druhé smluvní strany cestující, poštu a zboží s určením na území svého státu;

c) vykládat a nakládat na území druhé smluvní strany cestující, poštu a zboží pocházející z území třetích států nebo určené na území třetích států;

d) nekonat přistání v mezilehlých bodech určených v Příloze a ležících na území třetích států.

2. Každá smluvní strana přiznává určenému leteckému podniku druhé smluvní strany tato oprávnění:

- a) létat bez přistání přes její území;
- b) přistávat na jejím území pro neobchodní účely.

Článek 9

1. Určeným leteckým podnikům smluvních stran je při provádění dohodnutých služeb zajištěno rovné a spravedlivé zacházení.

2. Dopravní kapacita poskytovaná určenými leteckými podniky každé smluvní strany bude uvážene přizpůsobena dopravní poptávce.

3. Poskytnutá práva nemohou být určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany zneužívána ke škodě nebo v neprospěch určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

Článek 10

Tarify pro všechny dohodnuté služby budou stanoveny v přiměřené výši a s přihlédnutím ke všem směrodatným činitelům, jako jsou provozní náklady, přiměřený zisk, význačné rysy služby a tarify stanovené jinými leteckými podniky provozujícími letecké služby zcela nebo částečně na stejné trati. Tarify budou stanoveny podle následujících ustanovení:

- a) Pokud to bude možné, budou tarify stanoveny dohodou mezi určenými leteckými podniky po projednání s jinými leteckými podniky provozujícími leteckou dopravu na celé trati nebo na její části. Takto dohodnuté tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům smluvních stran. Jestliže letecký úřad jedné smluvní strany je neschváln, oznámí to písemně leteckému úřadu druhé smluvní strany do patnácti dnů ode dne, kdy obdržel oznámení o tarifech, nebo v jiném dohodnutém termínu.
- b) Nemohou-li se určené letecké podniky dohodnout, nebo nejsou-li tarify schváleny leteckými úřady jedné smluvní strany, pokusí se dohody o tarifech dosáhnout letecké úřady obou smluvních stran.
- c) Případný spor bude v poslední instanci řešen postupem stanoveným v článku 12.
- d) Stanovené tarify zůstanou v platnosti do doby, kdy budou stanoveny tarify nové, ať již podle ustanovení tohoto článku nebo podle ustanovení článku 12.

Článek 11

Letecké úřady se budou čas od času radit, aby v duchu úzké spolupráce zajistily dostatečné uplatňování zásad stanovených v této Dohodě, a za tím účelem si budou vyměňovat všechny nezbytné informace.

Článek 12

1. Vznikne-li mezi smluvními stranami jakýkoliv rozpor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy, vyřeší je smluvní strany přímým jednáním mezi leteckými úřady nebo, nebude-li toto jednání úspěšné, diplomatickou cestou.

2. Jestliže přímá jednání nedosáhnou cíle do 90 dnů, předloží smluvní strany spor arbitráži. Za tím účelem určí zvláštní rozhodčí tribunál složený ze tří rozhodců, z nichž po jednom jmenuje každá smluvní strana a oba takto jmenovaní rozhodčí ustanoví třetího. Jestliže se oba rozhodčí nedohodnou na určení třetího, vyzvou smluvní strany Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, aby ho jmenovala. Tento rozhodčí bude předsedou tribunálu.

3. Smluvní strany se zavazují, že se podrobí jakémukoliv rozhodnutí, k němuž dojde při provádění ustanovení tohoto článku.

Článek 13

1. Každá smluvní strana může kdykoliv navrhnout druhé smluvní straně jakoukoliv změnu této Dohody nebo její Přílohy, kterou považuje za žádoucí. Jednání o navržené změně musí být mezi oběma smluvními stranami zahájeno do 60 dnů ode dne podání žádosti jednou ze smluvních stran a může být vedeno přímo mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

2. Změny Dohody nabudou účinnosti, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických not mezi smluvními stranami.

3. Změny Přílohy budou předběžně prováděny ode dne, kdy bude o nich dosaženo dohody mezi leteckými úřady, a vstoupí definitivně v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických not mezi smluvními stranami.

Článek 14

Pro provádění této Dohody a její Přílohy:

1. Výraz „letecké úřady“ značí:

pokud jde o Československou socialistickou republiku „ministerstvo dopravy a spojů — letecký odbor“ nebo každý orgán pověřený

prováděním úkolů náležejících nyní do oboru působnosti tohoto úřadu;

pokud jde o Guinejskou republiku „ministerstvo veřejných prací a dopravy (generální ředitelství civilního letectví)“ nebo každý orgán pověřený prováděním úkolů náležejících nyní do oboru působnosti tohoto úřadu.

2. Výraz „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ bude znamenat mezinárodní letecké služby a tratě stanovené v Příloze k této Dohodě.

3. Výraz „určený letecký podnik“ bude znamenat letecký podnik, který jedna smluvní strana oznámila druhé smluvní straně jako podnik, který bude provozovat kteroukoliv z dohodnutých služeb.

Článek 15

Příloha k této dohodě se považuje za nedílnou součást Dohody a každý odkaz na tuto Dohodu se vztahuje také na Přílohu, pokud není stanoveno jinak.

Článek 16

1. Tato Dohoda bude registrována u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

2. Každá smluvní strana bude moci kdykoliv tuto Dohodu vypovědět. Vypovězení oznámí druhé smluvní straně a bude o něm současně informovat Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Platnost Dohody skončí uplynutím dvanácti měsíců ode dne, kdy druhá smluvní strana obdrží oznámení o výpovědi, nebude-li před uplynutím tohoto období výpověď vzata zpět se souhlasem druhé smluvní strany. Nepotvrdí-li smluvní strana, již je výpověď určena, příjem oznámení o výpovědi, bude se mít za to, že je obdržela čtrnáct dnů poté, co Mezinárodní organizace pro civilní letectví přijala oznámení o výpovědi.

Článek 17

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany vzájemně oznámí, že byla schválena jejich příslušnými orgány.

Smluvní strany se však dohodly, že ustanovení této Dohody budou prováděna ode dne jejího podpisu.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci, kteří k tomu byli náležitě zmocněni svými vládami, tuto Dohodu podepsali.

Dáno v Praze dne 16. prosince 1961 ve dvojím vyhotovení, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně platná.

Za vládu

Československé socialistické republiky

Martin Murín v. r.

Za vládu

Guinejské republiky:

Diello Saikou Yaya v. r.

PŘÍLOHA

Oddíl I

Československé linky

Vláda Guinejské republiky udělí podniku určenému vládou Československé socialistické republiky povolení k provozování těchto leteckých linek:

1. Praha—Curych nebo Ženeva nebo Marseille—Rabat nebo Casablanca nebo Meknes—Dakar—Konakry a dále do míst, která budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

2. Praha—mezilehlá místa—Konakry a místa dále, přičemž mezilehlá místa a místa dále budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

Oddíl II

Guinejské linky

Vláda Československé socialistické republiky udělí podniku určenému vládou Guinejské republiky povolení k provozování těchto leteckých linek:

1. Konakry—Akkra—Kano—Chartúm—Káhira—Bělehrad—Praha dále do míst, která budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

2. Konakry—mezilehlá místa—Praha a místa dále, přičemž mezilehlá místa a místa dále budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

159

VLÁDNÍ NARIZENÍ

ze dne 8. července 1964

o udělování čestných titulů „zasloužilý člen České filharmonie“ a „zasloužilý pracovník České filharmonie“

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 4 zákona č. 62/1962 Sb., o vyznamenáních a čestných uznáních:

§ 1

(1) Pro ocenění vynikajících umělců České filharmonie, kteří se zasloužili o její vysokou úroveň a tak mimořádně přispěli k plnění poslání České filharmonie sloužit pracujícím lidu, socialistickému společenskému zřízení a socialistickému umění, zavádí se čestný titul „zasloužilý člen České filharmonie“.

(2) Čestný titul „zasloužilý člen České filharmonie“ se uděluje vynikajícím umělcům České filharmonie, kteří v ní působí nejméně 10 let a kteří dosahují soustavně takových výsledků, že se stávají příkladem ostatním umělcům České filharmonie i jiných hudebních těles.

§ 2

(1) Pro ocenění vynikajících provozních a orga-

nizačních pracovníků České filharmonie se zavádí čestný titul „zasloužilý pracovník České filharmonie“.

(2) Čestný titul „zasloužilý pracovník České filharmonie“ se uděluje vynikajícím provozním a organizačním pracovníkům České filharmonie, kteří v ní pracují nejméně 10 let, a to soustavně tak, že se stávají příkladem ostatním provozním a organizačním pracovníkům České filharmonie i jiných hudebních těles.

§ 3

(1) Čestné tituly „zasloužilý člen České filharmonie“ a „zasloužilý pracovník České filharmonie“ uděluje ministr školství a kultury.

(2) Zároveň s udělením čestných titulů podle odstavce 1 se odevzdává listina (diplom) o udělení čestného titulu.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

160

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby v zákoně č. 93/1964 Sb., o určení oborů státní správy, ve kterých působí pověřenci Slovenské národní rady a o souvisejících změnách v organizaci některých ústředních orgánů

V § 8 se opravuje tisková chyba, takže ustanovení § 10 odst. 2 zní správně:

„[2] Vrchní ředitele jmenuje a odvolává ministr financí po slyšení generálního ředitele a Ústřední rady odborů. Vrchního ředitele oblastního ústavu Státní banky československé jmenuje předsednictvo Slovenské národní rady na návrh generálního ředitele a po slyšení Slovenské odborové rady.“

Redakce

161

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby: 1. v zákoně č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, 2. v zákoně č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, 3. ve vyhlášce Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin

1. V § 64 odst. 3 řádek 3 zákona č. 101/1964 Sb. opravuje se tisková chyba ve slovech: „daň důchodu“, takže tato slova zní správně „daň z důchodu“.

2. V § 95 odst. 1 řádek 3 zákona č. 103/1964 Sb. opravuje se tisková chyba ve slovech: „splatné ode dne smrti“, takže tato slova zní správně: „splatné do dne smrti“.

3. V § 11 odst. 2 vyhlášky č. 105/1964 Sb. opravuje se tisková chyba, takže toto ustanovení zní správně:

„[2] Vdovský důchod se vyměřuje ze starobního (invalidního) důchodu jednotlivě hospodařícího rolníka, čítajíc v to i zvýšení důchodu podle § 12 odst. 1.“

Redakce